

до

ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
СОФИЯ

ОТГОВОРИ

От Красимир Marinov Конов

-кандидат за заемане на длъжност „административен
ръководител-окръжен прокурор“ на Окръжна прокуратура – Варна,
на въпроси, зададени на основание чл. 194а ал.6 от ЗСВ
от Директора на БИПИ – София

1. В годишният доклад на ОП-Варна за 2018г. на стр.6-7 се казва:

„Безспорно оперативната обстановка във Варненска област е традиционно сложна. Това налага прецизен анализ на констатирани факти, свързани със снижаването на показателите в началото на процеса на противопоставяне на престъпността, отредено от законодателя на полицията. То неминуемо води до застой на основни показатели и в прокурорската дейност, свързани с ангажиране на наказателната отговорност на извършителите на престъпления. Значителният спад в регистрираната престъпност, както и непрекъсваемата няколкогодишна тенденция на снижаване ръста на внесените в съда дела налагат отговор на въпроса, поставян от нас за поредна година. Коя е причината за тези резултати – отличната превенция на престъпността от страна на МВР, водеща до намаляването ѝ или прогресивното обезверяване на населението в капацитета на полицията да се противопостави на беззаконието, следвано от спад в сигналите за извършени престъпни деяния, оттам и до снижаване броя на регистрираните такива. Или комбинация от двете крайности в неясно съотношение.

Не бива да се ръководим от общественото усещане за завишаваща се престъпност, което е лесно манипулируемо от недобросъвестни медии, даващи трибуна на скандала и приоритет на „лошата новина“. Не бива да се самоуспокояваме, опирайки се на възможното положително тълкуване на отчетените факти.

Прокуратурата не притежава професионална компетентност да отговори на този въпрос, а от отговора зависи оценката на състоянието на

престъпността в региона. Дали тя е овладяна и подчинена или ширеща се, но неотчетена в статистическите данни на институциите.

Ето защо за пореден път поставяме въпроса за организиране на широко мащабно социологическо и криминологическо изследване, което да постави на научни основи отговора на вълнуващия ни за поредна година въпрос за ефективността в противопоставянето на престъпността“

Подкрепяте ли идеята за организиране на такова изследване и как, според Вас, би могло да се реализира то?

Отговор:

Изводите са направени на база на анализ на статистически данни, намерили отражение в пореден доклад за дейността на Окръжна прокуратура- Варна. Не крия, че и аз съм си задавал подобен въпрос.

Не мисля, че само на база на тази статистика, могат да се правят изводи за необходимост на това изследване. Криминогенната обстановка е динамичен, постоянно променящ се процес, влияе се от всички криминогенни фактори, които имат значение за нея. Промяната в един, или няколко фактора, оказват влияние върху цялостната обстановка. Становище за такава инициатива според мен, може да бъде дадено едва след преценка и на другите фактори-миграция, социално и икономическо развитие на района и др. Самата статистика в Доклада действително съдържа промяна на данните в посока намаление, но пак по мое мнение, тази промяна не е значителна. Обстановката продължава да е сложна и динамична. Затова и моето мнение е, че само на база на посочените данни не се налага към момента извършване на такова проучване.

2. Какво мислите за така създадения нов чл. 369а НПК със Закона за допълнение на Наказателно - процесуалния кодекс (ДВ бр. 83 от 22.10.2019г.) и уредбата на института на съкратеното съдебно следствие?

Отговор:

На пръв поглед, отговорът на този въпрос е лесен и еднозначен. Магистратите прилагат закона такъв, какъвто е приет от законодателя. В същото време следва да се изследват мотивите за създаване на този текст. Законът трябва да отговора на изискванията за справедливост. Аз подкрепям това изменение, тъй като то е продиктувано именно от това-възстановяване на чувството за справедливост при налагане на наказанията за извършени изключително тежки престъпления. Дали тази редакция отговаря на обществените необходимости, дали следва да бъде прецизирана и в обхвата на ограничението да попаднат и други престъпления е обект на дискусия в експертни комисии, законодателни комисии и Народно събрание. Законодателят е предвидил превилегии по отношение на извършителите на престъпления при определянето на

наказанието по вид и размер - гр. V от НК, където самопризнанието може и следва да бъде отчетено от съда при индивидуализирането му.

Да, има поле за дискусии по темите, свързани с прилагането на този подход, с използването на съкратеното съдебно следствие, като отговорът следва да бъде намерен именно там, като се има предвид, че по закон съда следва да определи такова наказание, което съответства на престъплението.

3. Нужно ли е продължаващото (текущото) обучение за магистрати да стане задължително? По какви теми, според Вас, следва да се развива и обогатява професионалната компетентност на прокурори и следователи в ОСлО-ОП-Варна.

Отговор:

И към настоящият момент при първоначално назначение на младши магистрати, както и при първоначално постъпване на магистрати, е предвидена форма на задължително обучение. Също така, в обучителните календари на Националния институт на правосъдието и на Прокуратурата на Република България са предвидени множество обучения в различни форми, насочени към магистратите и служителите, за повишаване на тяхната професионална квалификация. По мое виждане, магистратите и служителите се възползват активно, сами, по своя инициатива от тези възможности. Всеки един знае, от какво има нужда за да повиши професионализма си.

Отделно се провеждат и регионални обучения по въпроси, които касаят определена териториална единица. Мисля, че въвеждането на „задължителна“ форма на обучение е излишна, както поради изнесеното по-горе, така и по други съображения- магистратите и служителите имат различен професионален опит и умения, независимо от стажа им в органите на съдебната власт. С оглед и на тези обстоятелства смяtam, че е излишна и формата на „задължително“ обучение.

4. Необходимо ли е да има обща политика за ограничаване на стресовите фактори в работата на магистратите и съдебните служители, а по специално за административните ръководители?

Отговор:

Факт е, че магистратите и съдебните служители са подложени на специфични по своя характер стресови фактори. Да подкрепям идеята за извършване на анализ на тези фактори, да бъдат предприети мерки за ограничаването им и премахването. Не разполагам с познания, какво точно трябва да бъде направено, за да отговоря по-конкретно.

В своята практика съм се старал да създам една спокойна, делова обстановка, с предвидими управленски решения. По този начин съм се стремял, да огранича част от тези фактори.

5. Смятате ли, че прокуратурата може да си сътрудничи с неправителствени организации и ако „да“, в рамките на какви инициативи и по какви теми може да се осъществява подобно сътрудничество?

Отговор:

Прокуратурата и сега си сътрудничи с различни организации. Съвместно се провеждат и сега различни инициативи. Смяtam, че съобразно функционалните възможности и при наличие на регламентирана, законова рамка, това сътрудничество може да продължи, като не се допуска създаването на обвързаности и зависимости

С уважение: